

FADD

Foreningen af **DØGN- OG DAGTILBUD**
for udsatte børn og unge

Anbefalinger til BARNETS LOV – BARNET FØRST

Oktober 2020

”ALLE BØRN HAR RET TIL ET STED!”

; som de kan kalde deres

; hvor de voksne passer på dem

; som de altid kan vende tilbage til

; hvor de ikke bliver gjort ansvarlige for og overladt til

at tage voksenbeslutninger

KÆRE POLITIKKERE

I det følgende beskrives – med udgangspunkt i det kendskab, vi har til BARNETS LOV, som den er beskrevet på ministeriets hjemmeside, som den er omtalt i medierne og som den er fremlagt på møder, vi har deltaget i - FADDs anbefalinger til indhold i BARNETS LOV, med henblik på, at loven kan blive den vigtigste og bedste lov for udsatte børn og unge i Danmark i årtier.

FINANSIERING

Den passus i udligningsreformen som belønner anbringende kommuner til kun at anbringe deres dyreste anbringelser (med delvis refusion) i egen kommune, selv om borgeren (barnet eller den unge) har brug for et andet tilbud, som ikke ligger i anbringende kommune, bør laves om med henblik på både at sikre, at børn og unge får det rigtige tilbud og for at undgå afspecialisering.

Vi har tidligere og i andre sammenhænge givet udtryk for dette skisma.

Foreløbig er vi betryggede i, at der dels er politisk opmærksomhed på det, dels er der varslet indkaldelse til politiske drøftelser i efteråret 2020.

FINANSIERING

Derudover: Fra tid til anden fyldes medierne af historier om enkeltpersoner, der er private ejere af tilbud for udsatte børn og unge.

Ugennemsigtighed i forhold til køb og salg af inventar, biler m.m., huslejer over markedsniveau og udtræk af anselige millionbeløb til privatforbrug bør, som minimum kvalificere de pågældende til et særligt økonomisk tjek og kontrol fra de sociale tilsyn.

Dernæst bør man fra politisk side overveje, hvordan man begrænser enkeltpersoners adgang til at hæve formuer ud af tilbuddenes drift – finansieret af offentlige midler.

Vi er ligeledes betryggede i, at der er politisk velvilje til at se nærmere på mulighederne for at lovfæste sådanne begrænsninger.

EN VEJ AT GÅ...

er, at de sociale tilsyn i forbindelse med opfølgning på den kommende evaluering får værktøjer, kompetencer og hjemmel til at foretage den nødvendige kontrol for at kunne sikre fuld økonomisk transparens.

er, at et flertal i Folketinget må lovgive, så vi sikrer, at pengene bruges til det, der er meningen: Til børnenes trivsel og udvikling og til nødvendig sikring af institutionernes bæredygtighed.

BARNETS LOV

VI DELER MINISTERENS OG
REGERINGENS FOKUS PÅ, AT...

"For mange børn bliver anbragt for sent"

JA, MEN det handler ikke om alder, men om hvorvidt barnets mistrives. I mange tilfælde har børnenes udfordringer været udtalte for længe og familierne har været kendte i systemet inden handling.

"Vi skal passe bedre på børnene og sætte tidligere og mere konsekvent ind"

JA, MEN for os at se er rettidighed og hurtighed vigtigere end tidlig indsats. Dette ændrer naturligvis ikke på, at når en tidlig indsats er nødvendig, så skal den effektueres. Vores pointe er, at det skal gå hurtigt med den rette indsats. Ligesom med alvorlige fysiske skader.

"Det er indsatser og rettigheder for barnet, der er omdrejningspunktet"

JA, MEN vi skal ikke glemme vigtigheden af børnenes forældre som medspillere. Og inddragelses- og rettighedsfokus må ikke betyde, at det enkelte barn bliver gjort ansvarlig for at træffe svære og komplicerede beslutninger. Vi minder om, at barnets behandlings-, eller pædagogiske behov også er omdrejningspunkt.

"Plejefamilierne skal klædes bedre på til opgaven"

JA, MEN plejefamilierne skal først og fremmest kunne noget nyt, der skal passe til det barn, der skal anbringes der – bedst og allerhelst i et tæt og formaliseret samarbejde med et anbringelsessted med mulighed for at skabe glidende overgange og dynamiske frem- og tilbageaftaler for at undgå sammenbrud. skal tilbydes relevante opgaver. Og så skal plejefamilier tilbydes relevante opgave og ordentlige vilkår!

”Vi skal sikre en bedre kvalitet på døgninstitutioner og opholdssteder”

JA, MEN for lige at konkretisere, så skal vi vedblivende sørge for det rigtige match mellem barnets behov og anbringelsesstedets ressourcer og kompetencer. Det gør man blandt andet ved at forstå kvalitet som et dynamisk begreb, der er til enhver tid er afhængig af det indbyrdes forhold mellem kontekst, individ, opgave, viden og ressourcer.

Tilbuddene har brug for organisatorisk og faglig ro og brug for fagligt bæredygtige visiteringer.

”Vi skal lette overgangen til voksenlivet for anbragte unge og støtte dem bedre til at stå på egne ben efter en anbringelse”

JA, MEN det kræver retskrav til de unge – for eksempel ret til efterværn, ret til SU, ret til 1800 skoledage og ret til kontakt til et anbringelsessted efter anbringelsesophør. Muligheden for at sikre, at alle anbragte børn og unge skal kunne knyttes til mindst et tilgængeligt, nærværende og stabilt voksent menneske, typisk en professionel, der har opbygget en særlig relation i forbindelse med et forløb – er efterstræbelsesværdigt og skal undersøges nærmere

"Iværksætte et opgør med stigmatiserende og forkerte begreber i lovgivningen"

JA, MEN lad os nu undgå at gå i den anden grøft og bruge problembenægtende begreber

Og ikke mindst: "Målet skal ikke være at forebygge en anbringelse, men at forebygge, at barnet får en barndom med omsorgssvigt"

JA, MEN lad os holde fast i, at en af de største landvindinger i socialpædagogisk arbejde gennem de sidste 20 år har været medtænkningen af børns forældre som en vigtige medspillere i deres børns udvikling og evne til at træffe nye og bedre valg

OM DET ER KLOGT...

at give børn ret til at vælge deres forældre fra, om der i betydelig grad skal skrues op for adoptioner og om "der skal være flere frivillige mentorer, venskabsfamilier og andre ikke-betalte mellem menneskelige relationer, som de anbragte kan tage sig med ind i voksenlivet, stiller vi os mere tvivlende overfor.

Vi savner både forskningsmæssigt belæg for og børnesagkyndiges vurdering af at indføre så markant et skifte i anbringelsesstandarden i DK, hvorfor undersøgelser bør igangsættes før, der sættes handling bag intentionerne.

VI VURDERER...

at det kan give god mening at iværksætte – også tvungne -
adoptionsprocesser i de få tilfælde, hvor fagfolk vurderer, at
forældreevnen - trods intensive læringsforløb – ikke kan
forbedres/udvikles – typisk på grund af lav intelligens eller kronisk
psykisk sygdom.

"ALLE BØRN HAR RET..."

Når vi har kaldt vores oplæg ALLE BØRN HAR RET - er det fordi vi ønsker at præcisere, at når valget mellem dagbehandling, heldagsskole, plejefamilie eller døgninstitution skal foretages af en kommune, er det vigtigt, at den indsats man visiterer barnet til, vælges ud fra et helhedssyn på alt det, man ved om barnet, dets forandringsbehov, dets families situation og ressourcer i forhold til varetagelse af barnets tarv OG i forlængelse heraf hvilken type indsats barnet vil kunne profitere af... således at barnet kan få en oplevelse af at være en del af et fællesskab, der har forpligtet til at være der og blive der – for barnet.

Og hvis et udsat barns hjem i kortere eller længere perioder ikke kan sørge for barnets trivsel og udvikling, så har disse børn under alle omstændigheder brug for et sted, de kan kalde for deres, og hvor de også hører til.

Det er væsentligt, at den indsats barnet får, skal have den nødvendige robusthed og bæredygtighed til, at det livslangt vil kunne tjene som et barns barndomsstation – som minimum eller som supplement og i relation til andre barndomsstationer i et udsat barns liv – herunder barnets forældre.

Vi skal sikre, at alle børn og unge i vores varetægt har en betydningsfuld voksen, som de kan knytte an til ...

”Hvor de voksne passer på dem og hvor børnene ikke bliver gjort ansvarlige for at definere deres eget behandlingsbehov...”

Når vi har valgt undertitlen (- hvor de voksne passer på dem og hvor børnene ikke bliver gjort ansvarlige for at definere deres eget behandlingsbehov...) er det fordi det er en helt central pointe i arbejdet med udsatte børn og unge, at vi passer rigtig godt på dem.

At 'passe på' et udsat barn omfatter, at man tager ansvar for – på baggrund af på den ene side viden og erfaringer om og på den anden side i omsorg og respekt for barnet.

Det er et fagligt karaktertræk, at medarbejdere med en socialpædagogisk uddannelse kan se igennem og bag om adfærd for at kunne aflæse, hvad der er på spil.

Ikke som bedrevidende, men som mere kapable og med indsigt i at kunne konsekvensberegne.

Som forældre gør det med deres egne børn, så vurderer de i et komplekst og dynamisk samspil med barnet, hvornår det har alderen, modenheten og erfaringen til at kunne træffe beslutninger i deres eget liv.

Det samme skal fortsat gøre sig gældende i arbejdet med udsatte børn og unge.

Vi har bare en særlig forpligtelse til at gøre os rigtig umage, være tilgivende, kompenserende og udfordrende, når vi arbejder med andre menneskers børn.

Indsatser for udsatte børn og unge skal kunne næsten det samme som det gode hjem: Det skal være præget af varme, venlighed, tålmodighed, stabilitet, kontinuitet, omsorg og udvikling.

Lige som fra et hjem, skal indsatserne udgå fra et sted, som et barn kan vende tilbage til, kan søge hjælp og vejledning fra, kan genfinde sin historie i og kan fortælle om sorger og glæder til ...

Samtidig skal indsatser for udsatte børn og unge konstant være i et relationelt og oplyst forhold til det omgivende samfund, så det udsatte barn løbende kan blive guidet, udfordret og kompenseret i forhold til alle de aspekter, der skaber forudsætningerne for, at et barn kan udvikle sin identitet og blive et aktivt, selvstændigt, deltagende og selvregulerende medlem af samfundet: På vej hen imod alt det som ikke-udsatte børn og unge er på vej hen i mod...

Det kræver nænsomhed, glidende overgange, koordinering, tværfagligt samarbejde ... og:

VARME, VIDEN, VISDOM OG VEDHOLDENHED

A close-up photograph of a person's hands and arms as they climb a wooden wall. The person is wearing a blue long-sleeved shirt and blue jeans. Their hands are gripping colorful plastic handholds (blue, yellow, red, green) attached to the wall. The background is slightly blurred, showing green foliage and a bright sky. The text 'OPSUMMERENDE' is overlaid in blue on the right side of the image.

OPSUMMERENDE

**Vi har noteret os, at der skal ses på alle aspekter af anbringelsesområdet,
og at arbejdet vil ske i tre spor:**

Spor 1: Flere tidligere anbringelser og bedre kvalitet

Spor 2: Barnets stemme

Spor 3: Overgang til voksenlivet

Og så har vi tilføjet et lille kapitel

Spor 4: De professionelles stemme

Vores anbefalinger tager udgangspunkt i disse spor.

Vi bidrager gerne i alle faser, i alle sammenhænge og i alle temaer, der vedrører denne lov.

Det være sig i form af studiebesøg for politikere og embedsmænd, møder om indhold og 'teoriafprøvning' og deltagelse i ekspertpaneler.

Oktober 2020

/Søren Skjødt, formand for FADD

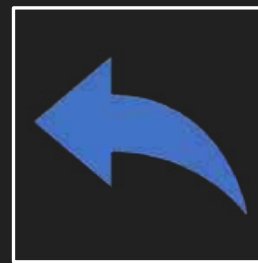

FADD

Foreningen af **DØGN- OG DAGTILBUD**
for udsatte børn og unge

Vi har noteret os, at der skal ses på alle aspekter af anbringelsesområdet, og arbejdet vil ske i tre spor.

FADD tilføjer spor 4: De professionelle's stemme

Spor 1: Flere tidligere anbringelser og bedre kvalitet

Spor 2: Barnets stemme

Spor 3: Overgang til voksenlivet

Spor 4: De professionelle's stemme

SPOR 1: FLERE TIDLIGERE ANBRINGELSER OG BEDRE KVALITET

Der er ikke nødvendigvis brug for flere anbringelser. Der er brug for de rigtige indsatser på de rigtige tidspunkter. ALLE tre grundindsatser (den besluttende, den kontrollerende og den behandlende indsats) skal indgå i en ny vidensbaseret national helhedsplan for forholdet mellem lovgivning, myndighed og udsatte børn og unge og deres familier.

Starten på en sådan proces kunne være at iværksætte en metaorganisatorisk kortlægning. Spørgsmålet er, om vi har den rette organisatoriske infrastruktur i Danmark til at yde det som vores børn, unge - og siden voksne - har brug for

Det hurtige svar på det spørgsmål er NEJ.

2001 EKSEMPEL

- I 2001 lavede man en på papiret fornuftig ungdomssanktion med tre faser og med værdier om sammenhæng, stabilitet og kvalitet i barnets (den unges) socialpædagogiske behandlingsforløb.
- Man glemte bare og glemmer fortsat at sørge for, at logistikken i ungdomssanktionen kan lade sig gøre, når eksempelvis hovedparten af de sikrede institutioner ikke har delvis lukkede, åbne eller efterværnspladser, hvorfor barnet igen, igen og igen skifter institution.
- Det er systematisk samfundsmæssigt og politisk prioriteret omsorgssvigt. Dels pga. af behandlingssammenbrud, men helt grundlæggende fordi metaorganiseringen af behandlingsforløb på et givent subspecialiseret område (eksempelvis ungdomssanktioner) er utilstrækkelig.

Den nationale handleplan;

skal tage højde for diverse specialer og subspecialer, så vi på samme tid skaber forudsætninger for en retningsgivende struktur og en mangfoldighed og diversitet, der – fordi børn og unge er forskellige – skal kunne sikre det rigtige tilbud til det enkelte barn.

Vi ønsker en nødvendig revitalisering af indsatsstappen (flere og mere flytbare trin og kortere afstand mellem trinnene) ny finansieringsmodel (statslig indblanding og/eller flere samskabelsesprojekter mellem kommunerne) bedre udnyttelse af gældende regler for at effektuere og konstituere individuelt målrettede løsninger, fokus på vigtigheden af at lette udsatte børn og unges adgang til uddannelsessystemet og til arbejdsmarkedet, bedre koordinering, samt familiers og ressourcepersoners inddragelse i arbejdet.

**Vi vil her
primært
fokusere på
”Den
behandlende
indsats”**

Vi er grundlæggende optagede af 6 ting:

1. kvalitetsudbygning- og sikring
2. mere ensartethed
3. konstans & bæredygtighed
4. et opgør med mindsteindgrebsprincippet (hvis der er brug for mere)
5. færre sammenbrud
6. udsatte børn og unges livsvarige adgang til barndomsstationer i deres liv og dermed mulighed for at genkalde vigtige aspekter af deres historie

Alt sammen for at styrke udsatte børn og unges muligheder for at blive en del af samfundet

**Vi anbefaler, at
indsatser på det
specialiserede
børn og
ungeområde
opdeles i to
kategorier:**

1) Indsatser der koster op til ex 750.000 kr. årligt alt inklusive sagsbehandles, visiteres og finansieres som hidtil af kommunerne med fuld gennemsigtighed.

Alle indsatser i dette regi skal have en særlig autorisation, der udstedes af det sociale tilsyn og beror på kompetencer, resultater m.m.m

2) Indsatser, der koster mere end ex 750.000 kr. sagsbehandles og visiteres af 5 visitationsudvalg (et i hver region og med en fælles overordnet national ledelse)

Udvalget skal bestå af repræsentanter fra anbringende kommune, regionen og staten ex VISO.

Finansiering fordeles i et aftalt forhold mellem kommune og stat – fordelt på nøgletal og med fuld gennemsigtighed.

Alle indsatser i dette regi skal have en særlig autorisation, der udstedes af det sociale tilsyn og beror på kompetencer, resultater m.m. Det skal være muligt for sociale tilbud at opnå autorisation i begge kategorier

Kategori 2 indsatserne

- Der oprettes i tilknytning til hver region et børn og ungecenter, hvis opgave er at koordinere indsatserne således, at børnene/de unge får den indsats, de kan profitere mest af.
- Kerneydelserne skal løses i et tværregionalt samarbejde mellem kommunale, regionale og fondsbaserede institutioner og skal indeholde plejefamilier, åbne institutioner, delvist lukkede, sikrede og særligt sikrede afdelinger/pladser, specialskoler, heldagsskoler og dagbehandlingsinstitutioner med mest mulig fleksibilitet mellem afdelingerne
- Tilknytningen til en afdeling/et hus skal for det enkelte barn/ung som udgangspunkt være livsvarig eller indtil barnet vælger relationen fra.
- Barnet vil således have en barndomsstation eller flere at kunne vende tilbage til.

Kategori 2 indsatserne - fortsat

- Barndomsstationen forpligter sig til at tilbyde efterværn, at opbevare tegninger, billeder m.m. af og med barnet. Hvilket i parentes bemærket kræver ændring af GDPR reglerne...
- Barnet kan fravælge efterværnet, skal kunne vælge et andet godkendt efterværn og skal kunne fortryde fravalget.
- Såfremt f ex en ung har begået alvorlig kriminalitet og visiteres til en indsats i et sådant center, har barnet EN INDGANG, hvorefter en faseopdelt indsats iværksættes – f ex med en indledende basismåned med afdækning af fysiske, psykiske og læringsmæssige problemstillinger og potentialer på en sikret eller delvis lukket afdeling. Herefter etableres en
- målrettet fase 2, 3 og 4 frem mod udslusning og afslutning.

Det centrale i centrenes arbejde er, at børnene/de unge skal bevæge sig mellem forskellige læringsstationer, hvor skoleuddannelse og værkstedsundervisning skal spille væsentlige roller.

Der skal være intern skole, kontakt til folkeskoler, ungdomsuddannelser og for at sikre kontinuitet og læringsmæssigt flow (formelt og uformelt) skal flydende prøveafholdelse ex 5-6 gange om året, lettere adgang til dispensation for timetal og fagrække muliggøre, at flere børn og unge afslutter folkeskolen og får en ungdomsuddannelse.

Et erhvervscenter med praktikpladser, fritidsjob, kontakt til erhvervsskoler, mulighed for kursusbeviser og merit på erhvervsskoler o.l. skal medvirke til at styrke og motivere børns læring ved at deltage i håndværksaktiviteter og kunstnerisk produktion

Et mentorkorps og et eftervænspersonale bestående af såvel medarbejdere som frivillige skal i den forbindelse certificeres og være knyttede til centrene.

DET CENTRALE

PLEJEFAMILIER

○ Plejefamilier skal indgå i centrets arbejde og være en del af centrets medarbejderstab med henblik på at være part i smidiggørelsen af overgangene i børns liv og for at kunne indgå i modtagelse og overdragelse af børn, supervision, aflastning.

○ Smidiggørelse af adgang til deltagelse i almindelig skolegang, fritidsarbejde, foreningsliv, civilsamfundsaktiviteter i samarbejde med frivillige skal være en særlig vigtig opgave for centrene - når barnet ønsker det og er parat til at kunne profiteres af det ...

DE MINDSTE BØRN

For så vidt angår de mindste børn taler de seneste tal for, hvor mange skift et anbragte spædbarn har inden sjette år sit eget tydelige sprog.

En analyse fra Social og indenrigsministeriet (14/9) viser, at 24 pct. af spædbørn, der fjernes inden de fylder et år, skifter anbringelsessted en eller flere gange inden femårsalderen.

Det er naturligvis et ganske og aldeles urimeligt højt tal

Tættere bånd mellem døgninstitutioner og plejefamilier, styrket udredningsproces og fokus på vigtigheden af samarbejde mellem familiebehandlingsindsatser, plejefamilier og børnenes familier er et par af svarene ...

Det rigtige match, der i forhold til den målgruppe i særlig grad skal fokusere på ro, stabilitet og tilknytning, er forudsætningen for det gode forældrekompenenserende forløb for et udsat spædbarn, hvis ledetråde er ...

lagttagelse, bekymringskrivelse, forældrevejledning
problemidentifikation, §50 undersøgelse, udredning, valg af indsats,
opfølgning, koordinering og supervision m.m.

Små børn, der ikke får den rigtige indsats, bliver dyre som store børn...

Derudover bør BARNETS LOV have opmærksomhed på:

- Der bør være forskellig voksenansvarslovgivning for hhv de sikrede, de delvist lukkede og de åbne afdelinger på de sikrede institutioner. Det er vores opfattelse, at der er brug for nærmere drøftelser af i hvilke regier, under hvilke omstændigheder og med hvilke tilladelser disse magtbeføjelser skal kunne eksekveres.
- Voksenansvarslovens anvendelsesområde bør også gælde dagbehandlings- og aflastningsinstitutioner samt special- og heldagsskoler (retssikkerhed og ansvarlighed)
- Nye handleplanstyper skal indeholde længerevarende uddannelsesplaner mhp at styrke et uddannelsesmæssigt og beskæftigelsesmæssigt perspektiv
- Barnets lov bør gøre noget ved den kendsgerning, at andelen af børn, der har fået en diagnose som depression, angst, autisme og ADHD fra børnepsykiatrien, inden de fylder 15 år, steget fra fire til ni procent. (fra 2010 til 2017)
- skabe forståelse for vigtigheden af, at psykisk syge børn og unge kan slippe helt af med en diagnose, når den ikke er relevant længere
- Der skal udvikles kvalitetsstandarder for sagsbehandling – herunder præcisering af tidshorisonter, inddragelse af barn og familie m.m.
- Øget fokus på vigtigheden af forældreevne-undersøgelser og i den forbindelse øget brug af udviklingsstøttende undersøgelsesforløb
- At der gennem de sociale tilsyns seneste kvalitetsindikator stilles krav om dokumentation af, hvor stor en del af taksten der går til sundhedsfremmende kost og aktiviteter

SPOR 2: BARNETS STEMME

Inddragelse af børn i deres egen sag er helt afgørende for, at barnet skal kunne forstå vigtigheden af forandring. Alle historier om børn, der skifter anbringelsessted over-night, som tvinges af selv barmhjertige politifolk eller børn, der ikke kan forstå hvorfor de skal skilles fra deres søskende, er smertelige – i første omgang naturligvis for barnet. Og skaber ALTID ekstraordinært vanskelige betingelser for at opbygge tillid, håb og tro.

Børn er forskellige: Og graden af inddragelse skal være afstemt i forhold til barnets alder, modenhed og livssituation m.m.

Vi ser for øjeblikket i inddragelsens navn børn og unge, der udskriver sig selv fra indsatser, som de ikke har lyst til at være i – af og til hjulpet på vej af velmenende sagsbehandlere, der mener at *'en aftale er bedre end at børnene rømmer'*. Også selv om barnet efterfølgende kommer til at leve på gaden.

Børn og unge skal ikke kunne fravælge den børnefagligt set rigtigste indsats hvis det skønnes, at fravalget af indsatsen vil forværre eller fastholde barnets situation – skolefagligt, socialt og følelsesmæssigt.

Det er uafviseligt vigtigt at lytte til børn, at skabe tryghed, give forklaringer og skabe overblik og klarhed, men der kan være valg og forhold som den professionelle voksne kan gennemskue vil få negative konsekvenser for barnet og som derfor af barnet vil kunne opleves som modstridende i forhold til dets ønsker. Og alle valg, der træffes af professionelle, skal kunne argumenteres, skal formidles omsorgsfuldt og skal tage hensyn til, at barnet på et tidspunkt kan komme i så meget ro og harmoni, at valg i højere grad skal tages af barnet – men gradvist, klogt og hensynsfuldt.

HERUNDER SKAL:

- børn kende deres rettigheder,
- børn og forældre præsenteres for og få mulighed for at præsentere sig for medarbejdere i den indsats, der skal samarbejde med barnet og dets forældre om en given opgave – så vidt muligt i så god tid at barnet kan nå at indstille sig på en ny virkelighed.
- børn have 2 sagsbehandlere, som de skal kunne komme i kontakt med
- udsatte børn og unge skal beskyttes mod at blive pålagt ansvar for at træffe voksenbeslutninger i deres liv
- vi under hensyntagen til barnets alder og modenhed skelne mellem de tre inddragelsesniveauer: Medinddragelse, medbestemmelse og selvbestemmelse. Konkret inddragelse af et barn kræver kendskab til barnet, familien og konteksten
- de professionelle voksne omkring barnet være i stand til at lytte til og forstå barnet og dets behov - samtidig med at man 'lytter med øjnene' og også forstår ufortalte sammenhænge
- de sociale tilsyn forpligter sig til at afrapportere deres besøg og samtaler med de involverede anbragte børn og unge – på en måde så børnene kan forstå det
- den del af sagsbehandlernes faglighed, der handler om at kunne klarlægge og præcisere et barns behov, styrkes.

SPOR 3: OVERGANGEN TIL VOKSENLIVET

Det er almindeligt anerkendt, at såfremt en socialfaglig indsats for udsatte børn og unge ikke følges op, når den unge nærmer sig 18 år og således overgår fra børneparagraffer og voksenparagraffer, så er der en risiko for, at den unge mister fodfæste og ikke får færdiggjort uddannelse, ikke får et job, ikke bliver selvforsørgende og ikke får et stabilt hjem.

Alt sammen forudsætninger for, at et udsat barn kan blive til en aktiv samfundsborger med integritet, værdighed og autonomi.

De vigtigste beskyttelsesfaktorer for udsatte børn og unge er og bliver: Uddannelse, beskæftigelse, kendskab til sociale normer for god opførsel og adgang til mindst én tilstedeværende og stabil voksenrelation.

Som for ikke-udsatte børn og unge gælder det, at overgangen til voksenlivet for udsatte børn og unge er følsom og sårbar og derfor kræver kompenserende, støttende og stabiliserende miljøers tilgængelighed, responsivitet og engagement.

Ikke mindst hvis en udsat ung har senfølgeskader, er der behov for at børne – og voksenforvaltninger i kommunerne under henvisning til en senmodningsparagraf i serviceloven får mulighed for at dele sektoransvaret med at etablere en sammenhængende indsats for de 14-25 årige med en indgang.

Desuden bør det undersøges hvordan man politisk kan finansiere og/eller understøtte udsatte børn og unges deltagelse i fritidsaktiviteter – under og efter et døgn- eller dagbehandlingsforløb

HERUNDER:

- Efterværn som retskrav
- Vigtigt for at følge op på og udfase og afslutte (rettidigt) et anbringelsesforløb (som forældre til ikke-anbragte også gør, hvor unges flytte-hjemme-fra-alder er 21,6 år)
- Ide: Skab en overgangsparagraf (mellem §66 og §107) for de 18-25 årige, så det kan afklares hvad den (ofte) senmodnede unge har brug for. Sammen med andre overgangsfaser (før-børnehave, før-skole, pubertet og sociale begivenheder) er perioden mellem ungdom og voksenlivet ofte ekstra vanskelig for børn og unge i udsatte positioner
- SU til studerende der er anbragte og over 18: For at skabe normalitet og undgå stigmatisering
- Ret til 1800 skoledage
- GDPR-reglerne skal ændres så det bliver muligt for indsatsstederne - som det typisk er tilfældet i et barndomshjem - at opbevare tegninger, fotos, eksamensbeviser m.m. med en teknologi, der sikrer at barnet beskyttes mod uønsket brug af materialet.

SPOR 4: DE PROFESIONELLES STEMME

Børn ved som oftest hvad de har lyst til, men ikke altid, hvad de har brug for.

Det er der, vi kommer ind i billedet.

Med førømtalte VARME, VIDEN, VISDOM OG VEDHOLDENHED

FADD

Foreningen af **DØGN- OG DAGTILBUD**
for udsatte børn og unge

111 medlemmer fordelt på:

10 regionale 9 %

61 kommunale 55 %

29 selvejende 26 %

3 Socialøkonomiske

virksomheder 3 %

8 Opholdssteder 7 %

Fordelt på:

Småbørnsinstitutioner

Familieinstitutioner

Nærmiljøinstitutioner

Skole-behandlingshjem

Sikrede institutioner (delvist lukkede, særligt sikrede)

Ungeinstitutioner

Dagbehandlingsinstitutioner

Heldags/special/kostskoler

Opholdssteder

30 medlemsinstitutioner er eller har skole 27 %

9 har værksteder 8 %

40 har psykolog(er) ansat 36 %

33 har socialrådgiv(ere) ansat 30 %

FAKTA OM FADD